

... Megyei Bíróság
2. Mf. 20.791/2010/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A ... Megyei Bíróság szám alatti ügyvéd által képviselt szám alatti lakos felperesnek - ..., ... szám alatti ügyvéd által képviselt ... Óvoda ... szám alatti alperes ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenességének megállapítása, illetmény megfizetése iránt a ... Munkaügyi Bíróságon indult perében 2010. április 9-én kelt 2.M.438/2009/10. számú ítélet ellen a felperes által benyújtott 11. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szüntette meg.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2008. július 1-től 2009. augusztus 16-áig terjedő időre 1.286.646.- (Egymillió-kettőszáznyolcvanhatezer-hatszáznegyvenhat) forint elmaradt illetményt, és ennek 2009. január 22-étől a kifizetésig naptári félévente számított késedelmi kamatát (2009. január 22-től 10 %, 2009. július 1-től 9,5 %, 2010. január 1-től 6,25 %, és 2010. július 1-től 5,25 %) felmentési időre járó 236.034.- (Kettőszázharminchatezer-harmincnégyszázötvenháromezer-hatszázötvenháromezer) forintot, 314.712.- (Háromszáztizennégyezer-hétszázötvenkettő) forintot végkielégítést és 314.712.- (Háromszáztizennégyezer-hétszázötvenkettő) forintot a jogellenesség szankciójaként.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 125.000.- (Egyszázhuszonezer) forint első- másodfokú perköltséget.

A le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a felperes 2002. szeptember 9-én létesített közalkalmazotti jogviszonyt az alperesnél óva pedagógusi munkakörre, határozott időre. Az alperes 7 alkalommal hosszabbította meg határozott időre az alperes jogviszonyát, az utolsó meghosszabbítás 2008. június 30-ig tartott.

A felperes 2008. június 3-án kérte, hogy az alperes ismerje el, hogy közalkalmazotti jogviszonya határozatlan idejűvé alakult át, amelyre válaszolva az alperes közölte vele, hogy helyettesítés céljából alkalmazták, ezért a határozott idő lejártával 2008. június 30-án jogviszonya megszűnik.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban ismételten elutasította a felperes keresetét a munkaügyi bíróság, hivatkozva arra, hogy nincs jelentősége annak, hogy a kinevezési okmányban nem szerepelt a felperes esetében, hogy őt helyettesítés céljából alkalmazta az alperes, és annak sem tulajdonított jogi jelentőséget, hogy az alperes melyik egységében végzett munkát a felperes, mert a tanúvallomások és az alperes által becsatolt kimutatás alapján azt állapította meg a munkaügyi bíróság, hogy a felperes első kinevezésekor konkrétan ... 1999. óta távollévő óvónő helyettesítésére került alkalmazásra.

Annak a ténynek nem tulajdonított jelentőséget a bíróság, hogy ugyanezen időszakban ... 2002. október 29-én úgy nevezte ki az alperes, hogy meghatározta konkrétan, hogy mely óvónő helyettesítése céljából alkalmazza. Az indokolásban azt a feltételezését fogalmazza meg ezzel kapcsolatosan a bíróság, hogy az eltérés adódhatott a számítógépes rendszer akkori hibáiból, továbbá okozhatta az is, hogy a kinevezési okiratokat, amely egy formanyomtatvány volt, a GAMESZ töltötte ki.

Ismertette a bíróság a felperes kinevezésekor óvodavezetőként dolgozó tanúvallomását, amely szerint felperes felvételekor az volt a szempontja, hogy a felperest helyettesítés céljára valakinek a helyére veszi fel, de a határozott idejű kinevezés vonatkozásában szempont volt az önkormányzat gazdasági helyzete is. Azt pedig a felperes elfogadta, hogy csak határozott időre tudja őt alkalmazni, mert mindenképpen óvodában szeretett volna dolgozni.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a meghallgatott másik tanú,

... is azt adta elő tanúvallomásában, hogy a felperes valakinek a helyére kerül felvételre, de azt nem tudta, hogy kinek a helyére, és az óvoda vezetője felhívta a felperes figyelmét, hogy ha tud, keressen más munkahelyet, mert 5 év elteltével nem valószínű, hogy tovább is tudja őt alkalmazni. Azt pedig az óvodavezető döntötte el, hogy ki melyik tagintézménybe kerül.

Ezeket a tanúvallomásokat úgy értékelte a bíróság, hogy konkrét személy,

... távollévő óvónő helyettesítésére került alkalmazásra a felperes.

Nem találta megalapozottnak azt a másodlagos kereseti kérelmet sem az elsőfokú bíróság, hogy 2003. május 31-e után az óvodavezető tudtával, a határozott idő lejártá után is tovább dolgozott a felperes, ezért jogviszonya határozatlan idejűvé alakult át. A 2003. június 10-én ismételt határozott időtartamra szóló kinevezést ugyanis jogorvoslattal nem támadta a felperes.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, pontosított keresetének megfelelően. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy ... óvónő helyettesítésére került alkalmazásra és mindvégig ezt a távollévő személyt helyettesítette, megalapozatlan és iratellenes is.

Kiemelte annak jelentőségét a felperes, hogy ... nem az un. székhely óvodában, hanem az egyik tagóvodában dolgozott, ott, ahol később az őt helyettesítő ... és ... is. A felperes azonban mindvégig a székhely óvodában végzett munkát, konkrétan annak a kolléganőnek a helyén, aki kinevezése időszakában ment nyugdíjba.

Ezt megerősíti a volt óvodavezető ... tanúvallomása is. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BH. 2003/34. számú döntésére is, amely szerint a helyettesítésre csak meghatározott személy távolléte miatt kerülhet sor, és az nem tekinthető helyettesítésnek, ha a munkáltató arra alapítva alkalmaz határozott időre egy vagy több munkavállalót, hogy a jövőben egyes személyek esetleg valamely oknál fogva nem fognak munkát végezni és helyettesítésre lesz szükség. A tanúként meghallgatott óvodavezető vallomása szerint pedig vezetői megbízása 2003. évben lejárt, ezért csak egy évre gondolkozott előre és egy éves határozott időre alkalmazta a felperest. Emellett pedig a nehéz gazdasági helyzet is befolyásolta abban, hogy nem határozatlan idejű kinevezéseket csinált. Ezek alapján az alperes nem bizonyította azt, hogy egy konkrét személy helyettesítése céljából alkalmazta többször meghosszabbított, meghatározott időre a felperest. Az elsőfokú ítélettel szemben álláspontja szerint jelentősége van annak, hogy a másik óvónő kinevezésében kifejezetten megjelölte az alperes, hogy kinek a helyettesítésére fogja alkalmazni. Az az indokolás pedig, hogy a számítógépes rendszer hibája, vagy a formanyomtatvány hibája miatt nem szerepel az, hogy a felperest konkrét személy helyettesítésére alkalmazza az alperes, nem helytálló, hiszen a munkáltató az írásbeli tartalom ismeretében írta alá a kinevezési okiratot.

A törvény erejénél fogva határozatlan idejűvé alakult jogviszonnyal kapcsolatos indokolást is támadta a felperes, hivatkozva arra, hogy a később keletkezett határozott időre szóló közalkalmazotti jogviszony meghosszabbításáról rendelkező kinevezés szerint egyik fél szerződéses akarata sem arra irányult, hogy a határozatlanná vált közalkalmazotti jogviszonyt ismét határozott idejűvé alakítsák át, tehát olyan joghatás nem állhatott be, amit a bíróság megállapított.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a hatályon kívül helyező végzésben foglalt bizonyítást lefolytatta az elsőfokú bíróság és a

korábbi óvodavezető tanúként elmondta, hogy helyettesítésére vette fel határozott időtartamra a felperest, az alperes pedig az információs rendszer adataival is igazolta, hogy konkrét személy helyettesítésére alkalmazták a felperest. Lényegében megismételte az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtett álláspontot, abban a tekintetben, hogy nincs jelentősége annak, hogy a felperessel azonos időszakban kinevezett óvónő kinevezési okmányában pedig konkrétan szerepel a helyettesítési cél, és a helyettesítendő személy neve. Álláspontja szerint egyértelművé vált, hogy annak, hogy a felperes az egyes, vagy a kettes számú tagóvodában volt alkalmazva, nincs jogi jelentősége abból a szempontból, hogy melyik kolléganő helyére vették fel. A volt óvodavezető tanúvallomása szerint ugyanis az összlétszámot vette figyelembe, de csak helyettesítés céljából alkalmazhatta a felperest, függetlenül attól, hogy gazdasági szempontokra is hivatkozott.

A megyei bíróság az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés megalapozott.

Az alperesnek azt kellett bizonyítania az újabb eljárásban, hogy. 2002. szeptember 9-én a felperes kinevezésekor konkrét személy helyettesítése céljából alkalmazta többször meghosszabbított határozott időre.

Az elsőfokú ítélet indokolásával szemben azonban a volt óvodavezető tanúvallomása és a per egyéb adatai ezt nem támasztották alá.

A volt óvodavezető tanúvallomása összességében azt bizonyította, hogy a létszám -13 álláshely - betöltése volta fő célja a felperes kinevezésekor, és a nehéz gazdasági helyzet, valamint vezetői megbízásának hátralévő rövid időtartama késztette arra, hogy határozott idejű kinevezési okmányt írjon alá a felperes 2002 évi kinevezésekor. Pontosán nem emlékezett arra, hogy kinek a helyére vette fel a felperest, csak arra, hogy többen is voltak GYES-en és egy közalkalmazott nyugdíjazás miatt felmentési idejét töltötte.

Ebbe a csoportba került a felperes, ami arra utal, hogy a jogviszonyának keletkezési körülményeire vonatkozó nyilatkozata nem volt aggályos.

Az elsőfokú ítéleti állásponttal szemben van annak is jelentősége, hogy nem abba a csoportba került, ahol ... - aki egyébként nem a felperes alkalmazásakor 2002-ben, hanem már 1999-től volt GYES-en - dolgozott, mivel ez azt bizonyítja, hogy nem az ő konkrét személye helyett és helyére alkalmazta az alperes a felperest, hanem „általánosságban valakinek” a helyettesítésre, ami nem felel meg az irányadó jogszabály helyes értelmének. A felperes által megjelölt (BH 2003.34) eseti döntésből is megismerhető bírói gyakorlat erre utal.

A másik közalkalmazott kinevezésében szereplő konkrét helyettesítési cél is csak ebből a szempontból lényeges, nem kötelező tartalmi eleme a kinevezésnek. De jelen

esetben azt támasztja alá, hogy az ugyanakkor alkalmazott felperes esetében ilyen kimutatható - okirattal igazolható - szándékot a konkrét személy helyettesítésére nem bizonyított az alperes.

A bíróság pedig ítéletét feltételezésre nem alapíthatja, ezért helytelen az az indokolás, hogy feltételezhetően mi okozhatta a konkrét helyettesítési célnak a kinevezési okiratból való kihagyását.

Mivel az alperes sikerrel nem bizonyította, hogy a felperest konkrét személy helyettesítése céljából alkalmazta határozott időre, így jogviszonyát határozatlan idejűnek kellett tekinteni, ezért a felperes felmentése jogellenes volt.

A kereset és a fellebbezés nagyobb részt alapos volt, annak megfelelően változtatta meg a megyei bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét. A felperes által megjelölt időtartamra számított 1.286.646.- Ft elmaradt illetmény és kamatai, a felmentési időre járó illetményként 236.034.- Ft, és 314.712.- Ft végkielégítés tekintetébenösszegeként is megalapozott volt a kereset.

A jogellenesség szankciójaként azonban a kért 7 hónap helyett mérlegeléssel a megyei bíróság csak a törvényi minimumot, kéthavi átlagkereset összegét találta indokoltnak a reparációs cél magvalósítására, ezért azt 314.712.- Ft összegben határozta meg.

A felperes keresete és fellebbezése nagyrészt eredményre vezetett, ezért a Pp. 239. § és 78. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a bíróság a felperes mindkét fokú perköltsége megfizetésére, a pertárgy értéke alapján.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a le nem rótt illetéket az állam viseli.

..., 2010. szeptember 21.

Dr. ... Éva sk. a tanács elnöke

Dr. ...József sk. előadó bíró

Dr. ..Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő